

PARASHAT VA'ETKHAHANAN (AND I SOUGHT FAVOR)

D'varim (Deuteronomy) 3:23-7:11 | Yesha-Yahu (Isaiah) 40:1-26 | Tehillah (Psalm) 90 | Matti (Matthew) 4:1-11;
Yokhanan Markos ([John-] Mark) 12:28-34; Luka (Luke) 22:13-38

TORAH | HAFTARAH | MIVLEVAH | MASHANAN ZOT

TORAH

D'varim Chapter 3

23 "And I sought favor from יהוה at that time, saying,
24 'O Adonai יהוה , you have begun to show your servant your greatness, and your strong hand; for what god is there in heaven or on earth, that can do according to your works, and according to your mighty acts? 25 Let me go over, I pray, and see the good land that is beyond the Yarden, that goodly hill country, and Levanon.' 26 But יהוה was wroth with me for your sakes, and hearkened not unto me; and יהוה said unto me, 'Let it suffice you; speak no more unto Me of this matter. 27 Get yourself up into the top of Pisgah, and lift up your eyes westward, and northward, and southward, and eastward, and behold with your eyes; for you shall not go over this Yarden. 28 But charge Yehoshua, and encourage him, and strengthen him; for he shall go over before this people, and he shall cause them to inherit the land which you shall see.' 29 So we abode in the valley over against Beit Pe'or."

דברים פרק ג

כב לא תִירָאוּם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנִּלְחָם לָכֶם.

כג וְאַתְחַנֵּן אֶל יְהוָה בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר.
כד אֲדֹנָי יְהוִה אַתָּה הַחֲלוּת לְהִרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ אֶת גְּדֻלָּתְךָ וְאֶת יָדְךָ הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מִי אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כַמַּעֲשִׂיִךָ וְכַגְּבוּרָתְךָ.
כה אֲעֹבְרָה נָא וְאֶרְאֶה אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הַיָּרֵךְ הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְבֵּנוּ.

כו וַיִּתְעַבֵּר יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב לָךְ אֵל תּוֹסֵף דַּבֵּר אֵלַי עוֹד בְּדַבַּר הַזֶּה.

כז עֲלֵה רֹאשׁ הַפְּסָגָה וּשְׂא עֵינֶיךָ יָמָה וּצְפֹנָה וְתִימְנָה וּמִזְרְחָה וּרְאֵה בְּעֵינֶיךָ כִּי לֹא תַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה.

כח וְצוּ אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקוּהוּ וְאַמְצֵהוּ כִּי הוּא יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יַנְחִיל אוֹתָם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה.

כט וְנִשְׁבַּב בְּגִיָּא מוֹל בֵּית פְּעוֹר.

D'varim Chapter 4

1 "And now, O Yisra'el, hearken unto the Khukot and unto the Mishpatim which I teach you, to do them; that you may live, and go in and possess the land which יהוה, the Elohim of your fathers, gives you. 2 You shall not add unto the word which I command you, neither shall you diminish from it, that you may keep the Mitzvot of יהוה your Elohim which I command you. 3 Your eyes have seen what יהוה did in Ba'al Pe'or; for all the men that followed the Ba'al of Pe'or, יהוה your Elohim has destroyed them from the midst of you. 4 But you that did cleave unto יהוה your Elohim are alive, every one of you, this day. 5 Behold, I have taught you Khukot and Mishpatim, even as יהוה my Elohim commanded me, that you should do so in the midst of the land where you go in to possess it. 6 Observe therefore and do them; for this is your wisdom and your understanding in the sight of the peoples, that, when they hear all these Khukot, shall say, 'Surely this great nation is a wise and understanding people.' 7 For what great nation is there, that has a god so nigh unto them, as יהוה our Elohim is whenever we call upon Him? 8 And what great nation is there, that has Khukot and Mishpatim so righteous as all this Torah, which I set before you this day? 9 Only, take heed to yourself, and keep your soul diligently, lest you forget the things which your eyes saw, and lest they depart from your heart all the days of your life; but make them known unto your children and your children's children; 10 the day that you stood before יהוה your Elohim in Khorev, when יהוה said unto me, 'Assemble Me the people, and I will make them hear My D'var, that they may learn to fear Me all the days that they live upon the earth, and that they may teach their children.' 11 And you came near and stood under the mountain; and the mountain burned with fire unto the heart of heaven, with darkness, cloud, and thick darkness. 12 And יהוה spoke unto you out of the midst of the fire; you heard the voice of words, but you saw no form; only a voice. 13 And He declared unto you His covenant, which He commanded you to perform, even the Ten D'varim; and He wrote them upon two lukhot of stone. 14 And יהוה commanded me at that time to teach you Khukot

דברים פרק ד

א ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם. ב לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם. ג עיניכם הראות את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך. ד ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים בלכם היום. ה ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים באשר צוני יהוה אלהי לעשות בן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה. ו ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה. ז כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו. ח ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום. ט רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך. י יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון לראה אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בנייהם ילמדון. יא ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל. יב וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול. יג ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים. יד ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה. טו ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך

and Mishpatim, that you might do them in the land where you go over to possess it. 15 Take you therefore good heed unto yourselves, for you saw no manner of form on the day that יהוה spoke unto you in Khorev out of the midst of the fire, 16 lest you deal corruptly, and make you a graven image, even the form of any figure, the likeness of male or female, 17 the likeness of any beast that is on the earth, the likeness of any winged fowl that flies in the heaven, 18 the likeness of any thing that creeps on the ground, the likeness of any fish that is in the water under the earth; 19 and lest you lift up your eyes unto heaven, and when you see the sun and the moon and the stars, even all the host of heaven, you are drawn away and worship them, and serve them, which יהוה your Elohim has allotted unto all the peoples under the whole heaven. 20 But you have taken and brought forth out of the iron furnace, out of Mitzrayim, to be unto Him a people of inheritance, as you are this day. 21 Now יהוה was angered with me for your sakes, and swore that I should not go over the Yarden, and that I should not go in unto that good land which יהוה your Elohim gives you for an inheritance; 22 but I must die in this land, I must not go over the Yarden; but you are to go over and possess that good land. 23 Take heed unto yourselves, lest you forget the Brit [covenant] of יהוה your Elohim, which He made with you, and make you a graven image, even the likeness of any thing which יהוה your Elohim has forbidden you. 24 For יהוה your Elohim is a devouring fire, El Kanah."

25 "When you shall beget children, and children's children, and you shall have been long in the land, and shall deal corruptly, and make a graven image, even the form of any thing, and shall do that which is evil in the sight of יהוה your Elohim, to provoke Him; 26 I call heaven and earth to witness against you this day, that you shall soon utterly perish from off the land whereunto you go over the Yarden to possess it; you shall not prolong your days upon it, but shall utterly be destroyed. 27 And יהוה shall scatter you among the peoples, and you shall be left few in number among the nations, where יהוה shall lead you away. 28 And there you shall serve gods, the work of men's hands, wood and stone, which neither see, nor hear, nor eat, nor smell. 29 But from there you will seek יהוה your

הָאֵשׁ.

טו פֶּן תִּשְׁחַתּוּן וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כָּל סִמָּל תְּבֻנִית זָכָר אוֹ נְקֵבָה.

יז תְּבֻנִית כָּל בְּהֵמָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ תְּבֻנִית כָּל צְפוּר כָּנָף אֲשֶׁר תַּעֲוֹף בַּשָּׁמַיִם.

יח תְּבֻנִית כָּל רֶמֶשׂ בְּאֲדָמָה תְּבֻנִית כָּל דָּגָה אֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לְאֶרֶץ.

יט וּפֶן תִּשָּׂא עֵינֶיךָ הַשְּׁמַיְמָה וּרְאִיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הַיָּרֵחַ וְאֶת הַכּוֹכָבִים כָּל צָבָא הַשָּׁמַיִם וְנִדְחַתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וַעֲבַדְתָּם אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם לְכָל הָעַמִּים תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם.

כ וְאֹתְכֶם לָקַח יְהוָה וַיּוֹצֵא אֶתְכֶם מִכּוּר הַבְּרִזָּל מִמִּצְרַיִם לְהִיּוֹת לּוֹ לְעַם נַחְלָה בַּיּוֹם הַזֶּה.

כא וַיְהוֶה הַתְּאֲנָף בִּי עַל דְּבַרְיְכֶם וַיִּשְׁבַּע לְבַלְתִּי עֲבָרִי אֶת הַיַּרְדֵּן וּלְבַלְתִּי בֹא אֶל הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחְלָה.

כב כִּי אָנֹכִי מֵת בְּאֶרֶץ הַזֹּאת אֵינֶנִּי עֹבֵר אֶת הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם עֹבְרִים וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת.

כג הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן תִּשְׁכַּחוּ אֶת בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.

כד כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכֵלָה הוּא אֵל קָנָא.

כה כִּי תוֹלִיד בָּנִים וּבָנֵי בָנִים וְנוֹשְׁנֶתֶם בְּאֶרֶץ וְהִשְׁחַתְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כָּל וַעֲשִׂיתֶם הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיסוֹ.

כו הַעִידֵתִי בְּכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאֶרֶץ כִּי אֲבַד תֵּאבְדוּן מֵהָרַם מֵעַל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֹתָם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא תֵאָרִיכוּ יָמִים עָלֶיהָ כִּי הַשָּׁמַד תִּשְׁמַדוּן.

כז וְהִפִּיץ יְהוָה אֶתְכֶם בְּעַמִּים וְנִשְׁאַרְתֶּם מֵתֵי מִסְפָּר בְּגוֹיִם אֲשֶׁר יִנְהַג יְהוָה אֶתְכֶם שָׁמָּה.

כח וַעֲבַדְתֶּם שֵׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יָדַי אָדָם עֵץ וְאֲבֹן אֲשֶׁר לֹא יִרְאוּן וְלֹא יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֵאָכְלוּן וְלֹא יִרְחוּן.

כט וּבְקִשְׁתֶּם מִשֵּׁם אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִצְאֹתָ כִּי תִדְרֹשְׁנוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ.

ל בְּצַר לְךָ וּמִצְאוּךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְשִׁבְתָּ עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְעַתָּ בְּקוֹלוֹ.

לא כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתְךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם.

לב כִּי שָׁאֵל נָא לְיָמִים רֵאשֻׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנֶיךָ

Elohim; and you shall find Him, if you search after Him with all your heart and with all your soul. 30 In your distress, when all these things are come upon you, in the Akharit HaYamim, you will return to יהוה your Elohim, and hearken unto His voice; 31 for יהוה your Elohim is a merciful God; He will not fail you, neither destroy you, nor forget the Brit of your fathers which He swore unto them. 32 For ask now of the days past, which were before you, since the day that Elohim created man upon the earth, and from the one end of heaven unto the other, whether there has been any such thing as this great thing is, or has been heard like it? 33 Did ever a people hear the voice of Elohim speaking out of the midst of the fire, as you have heard, and live? 34 Or has Elohim assayed to go and take Him a nation from the midst of another nation, by trials, by signs, and by wonders, and by war, and by a mighty hand, and by an outstretched arm, and by great terrors, according to all that יהוה your Elohim did for you in Mitzrayim before your eyes? 35 Unto you it was shown, that you might know that יהוה , He is Elohim; there is none else beside Him. 36 Out of heaven He made you to hear His voice, that He might instruct you; and upon earth He made you to see His great fire; and you did hear His words out of the midst of the fire. 37 And because He loved your fathers, and chose their seed after them, and brought you out with His Presence, with His great power, out of Mitzrayim, 38 to drive out nations from before you greater and mightier than you, to bring you in, to give you their land for an inheritance, as it is this day; 39 know this day, and lay it to your heart, that יהוה , He is Elohim in heaven above and upon the earth beneath; there is none else. 40 And you shall keep His Khukot, and His Mitzvot, which I command you this day, that it may go well with you, and with your children after you, and that you may prolong your days upon the land, which יהוה your Elohim gives you, forever."

41 Then Moshe separated three cities beyond the Yarden toward the sunrising; 42 that the manslayer might flee there, that slays his neighbor unawares, and hated him not in time past; and that fleeing unto one of these cities he might live: 43 Bezer in the wilderness, in the table-land, for the Re'uveni; and Ramot in Gilad, for the Gadi; and Golan in Bashan, for the Menashi.

לְמַן הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם עַל הָאָרֶץ
וּלְמַקְצֵה הַשָּׁמַיִם וְעַד קִצְהַ הַשָּׁמַיִם הַנְּהִיָּה כְּדָבָר
הַגְּדוֹל הַזֶּה אוֹ הַנִּשְׁמָע כְּמָהוּ.
לֹג הַשְּׁמָע עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ
כְּאֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ אֶתְּהָ וַיְחִי.
לֹד אוֹ הַנִּסָּה אֱלֹהִים לְבוֹא לְקַחַת לוֹ גּוֹי מִקְרָב
גּוֹי בְּמִסַּת בְּאֶתְתּ וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבִיד
חִזְקָה וּבְזִרְעוּת נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר
עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ.
לֹה אֶתְּהָ הָרְאֵתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אִין
עוֹד מִלְּבָדוֹ.
לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמִיעֵךְ אֶת קוֹלוֹ לְיִסְרֹךְ וְעַל
הָאָרֶץ הָרְאֵךְ אֶת אֲשׁוֹ הַגְּדוֹלָה וּדְבַרְיוֹ שְׁמַעְתָּ
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ.
לוֹ וְתַחַת כִּי אָהַב אֶת אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזִרְעוֹ
אֲחֵרָיו וַיּוֹצֵאֲךָ בְּפָנָיו בְּכַחוֹ הַגְּדֹל מִמִּצְרַיִם.
לַח לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִמְּךָ מִפְּנֵיךְ
לְהַבִּיאֲךָ לְתַת לָךְ אֶת אֶרֶץ נַחֲלָה כִּיּוֹם הַזֶּה.
לֹט וַיִּדְעַתָּ הַיּוֹם וְהִשְׁבַּתְתָּ אֶל לְבַבְךָ כִּי יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אִין
עוֹד.
מ וְשִׁמְרַתְּ אֶת חֻקָּיו וְאֶת מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי
מְצַוְךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר יִיטֵב לָךְ וּלְבְנֶיךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן
תִּתְּרֶיךָ יָמִים עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
לָךְ כָּל הַיָּמִים.
מֹא אִזּוֹ יְבַדִּיל מֹשֶׁה שְׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
מִזְרַחָה שְׁמֶשׁ.
מִב לָנֶס שְׁמָה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת רֵעֵהוּ בְּבָלִי
דַּעַת וְהוּא לֹא שָׂנֵא לוֹ מִתַּמַּל שְׁלֵשׁ וְנֹס אֶל
אַחַת מִן הָעָרִים הָאֵל וַחֲי.
מִג אֶת בָּצֵר בְּמִדְבַּר בְּאָרֶץ הַמִּישֵׁר לְרְאוּבֵנִי וְאֶת
רָאמֹת בְּגִלְעָד לְגָדִי וְאֶת גּוֹלָן בְּבָשָׁן לְמְנַשֵּׁי.
מִד וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לְפָנָיו בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל. מֵה אֱלֹהֵי הַעֲדוּת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם
מִמִּצְרַיִם.
מו בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּגִיא מוֹל בֵּית פְּעוֹר בְּאָרֶץ סִיחֹן
מְלֶךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֻשְׁבוֹן אֲשֶׁר הִכָּה
מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם.
מז וַיִּירְשׁוּ אֶת אֶרְצוֹ וְאֶת אֶרֶץ עוֹג מְלֶךְ הַבָּשָׁן
שְׁנֵי מְלָכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרַח
שְׁמֶשׁ.
מח מִעֲרַעֵר אֲשֶׁר עַל שְׂפַת נַחֲל אֲרָנִן וְעַד הַר

44 And this is The Torah which Moshe set before B'nei Yisra'el; 45 these are the Edot, and the Khukot, and the Mishpatim, which Moshe spoke unto B'nei Yisra'el, when they came forth out of Mitzrayim 46 beyond the Yarden, in the valley over against Beit Pe'or, in the land of Sikhon king of the Amori, who dwelt at Kheshbon, whom Moshe and B'nei Yisra'el smote, when they came forth out of Mitzrayim; 47 and they took his land in possession, and the land of Og king of Bashan, the two kings of the Amori, who were beyond the Yarden toward the sunrising; 48 from Aro'er, which is on the edge of the valley of Arnon, even unto mount Si'on, the same is Khermon, 49 and all the Arabah beyond the Yarden eastward, even unto the sea of the Arabah, under the slopes of Pisgah.

שיאן הוא חרמון.

מט וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה.

D'varim Chapter 5

1 And Moshe called unto all Yisra'el, and said unto them, "Shema, Yisra'el, [hear] the Khukot and the Mishpatim which I speak in your ears this day, that you may learn them, and observe to do them. 2 יהוה our Elohim made a covenant with us in Khorev. 3 יהוה did not make this covenant with our fathers, but with us, even us, who are all of us here alive this day. 4 יהוה spoke with you face to face in the mount out of the midst of the fire, 5 I stood between יהוה and you at that time, to declare unto you the D'var יהוה ; for you were afraid because of the fire, and went not up into the mount, to say:

6 'I am יהוה your Elohim, who brought you out of the land of Mitzrayim, out of the house of bondage. you shall have no other gods before Me. 7 You shall not make unto you a graven image, even any manner of likeness, of any thing that is in heaven above, or that is in the earth beneath, or that is in the water under the earth. 8 You shall not bow down unto them, nor serve them; for I, יהוה your Elohim, am El Kanah, visiting the iniquity of the fathers upon the children, and upon the third and upon the fourth generation of them that hate Me, 9 and showing mercy unto the thousandth generation of them that love Me and keep My Mitzvot. 10 You shall not take the Name of יהוה your Elohim in vain; for יהוה will not hold him guiltless that takes His Name in vain. 11 Observe Yom HaShabbat, to keep it

דברים פרק ה

א ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם.

ב יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב.

ג לא את אבותינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים.

ד פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש.

ה אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר.

ו אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים על פני.

ז לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ.

ח לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי.

ט ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותו (מצותי).

י לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא.

יא שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוה

Kadosh, as יהוה your Elohim commanded you. 12 Six days shall you labor, and do all your work; 13 but the seventh day is a Shabbat unto יהוה your Elohim. In it you shall not do any manner of work, you, nor your son, nor your daughter, nor your man-servant, nor your maid-servant, nor your ox, nor your donkey, nor any of your cattle, nor your stranger that is within your gates; that your man-servant and your maid-servant may rest as well as you. 14 And you shall remember that you were a servant in the land of Mitzrayim, and יהוה your Elohim brought you out of there by a mighty hand and by an outstretched arm; therefore יהוה your Elohim commanded you to keep Yom HaShabbat. 15 Honor your father and your mother, as יהוה your Elohim commanded you; that your days may be long, and that it may go well with you, upon the land which יהוה your Elohim gives you. 16 You shall not murder. Neither shall you commit adultery. Neither shall you steal. Neither shall you bear false witness against your neighbor. 17 Neither shall you covet your neighbor's wife; neither shall you desire your neighbor's house, his field, or his man-servant, or his maid-servant, his ox, or his donkey, or any thing that is your neighbor's.' 18 "These words יהוה spoke unto all your assembly in the mount out of the midst of the fire, of the cloud, and of the thick darkness, with a great voice, and it went on no more. And He wrote them upon two lukhot of stone, and gave them unto me. 19 And it came to pass, when you heard the voice out of the midst of the darkness, while the mountain did burn with fire, that you came near unto me, even all the heads of your tribes, and your elders; 20 and you said, 'Behold, יהוה our Elohim has shown us His K'vod and His greatness, and we have heard His voice out of the midst of the fire; we have seen this day that Elohim does speak with man, and he lives. 21 Now therefore why should we die? For this great fire will consume us; if we hear the voice of יהוה our Elohim any more, then we shall die. 22 For who is there of all flesh, that has heard the voice of the living Elohim speaking out of the midst of the fire, as we have, and lived? 23 You go near, and hear all that יהוה our Elohim may say; and you shall speak unto us all that יהוה our Elohim may speak unto you; and we will hear it and do it.' 24 And יהוה heard the voice of your words, when you spoke

יהוה אלהיך. יב ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך. יג ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמורך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך. יד וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על כן צוה יהוה אלהיך לעשות את יום השבת. טו כבד את אביך ואת אמך כאשר צוה יהוה אלהיך למען יאריך ימך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך. טז לא תרצח. ולא תנאף. ולא תגנב. ולא תענה ברעך עד שוא. יז ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך. יח את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לוח אבנים ויתנם אלי. יט ויהי כשמעכם את הקול מתוך החושך וההר בער באש ותקרבוני אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם. כ ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבודו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי. כא ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו. כב כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמנו ויחי. כג קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו. כד וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו. כה מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם. כו לך אומר להם שובו לכם לאהליכם. כז ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו

unto me; and יהוה said unto me, 'I have heard the voice of the words of this people, which they have spoken unto you; they have well said all that they have spoken. 25 Oh that they had such a heart as this always, to fear Me, and keep all My Mitzvot, that it might be well with them, and with their children, forever! 26 Go say to them, 'Return to your tents.' 27 But as for you, you stand here by Me, and I will speak unto you all the Mitzvah, and the Khukot, and the Mishpatim, which you shall teach them, that they may do them in the land which I give them to possess it.' 28 You shall observe to do therefore as יהוה your Elohim has commanded you; you shall not turn aside to the right hand or to the left. 29 You shall walk in all HaDerekh which יהוה your Elohim has commanded you, that you may live, and that it may be well with you, and that you may prolong your days in the land which you shall possess."

בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ.
כַּח וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֶתְכֶם לֹא תִסְרוּ יָמִין וּשְׂמָאל.
כֹּס בְּכֹל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם
תֵּלְכוּ לִמְעַן תַּחְיִיוּ וְטוֹב לָכֶם וְהֶאֱרַכְתֶּם יָמִים
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר תִּירְשׁוּן.

D'varim Chapter 6

1 Now this is the Mitzvah, the Khukot, and the Mishpatim, which יהוה your Elohim commanded to teach you, that you might do them in the land where you go over to possess it, 2 that you might fear יהוה your Elohim, to keep all His Khukot and His Mitzvot, which I command you, you, and your son, and your son's son, all the days of your life; and that your days may be prolonged. 3 Hear therefore, O Yisra'el, and observe to do it; that it may be well with you, and that you may increase mightily, as יהוה, the Elohim of your fathers, has promised unto you, a land flowing with milk and honey.

4 Shema, Yisra'el: יהוה is our Elohim, יהוה is Ekhad. 5 And you shall love יהוה your Elohim with all your heart, and with all your soul, and with all your might. 6 And these words, which I command you this day, shall be upon your heart; 7 and you shall impress them upon your children, and shall talk of them when you sit in your house, and when you walk by the way, and when you lie down, and when you rise up. 8 And you shall bind them for a sign upon your hand, and they shall be for frontlets between your eyes. 9 And you shall write them upon the door-posts of your house,

דברים פרק ו
א וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֲקִים וְהַמְשֻׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
אֲתֶם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ.
ב לִמְעַן תִּירָא אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֵר אֶת כָּל
חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֹתָהּ וּבְנֶה וּבִן
בְנֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יֵאָרְכוּ יָמֶיךָ.
ג וּשְׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל וּשְׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִיטֵב לָךְ
וְאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ.

ד שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד.
ה וְאָהַבְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל לִבְבְּךָ וּבְכֹל
נַפְשְׁךָ וּבְכֹל מְאֹדֶךָ.
ו וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם עַל
לִבְבְּךָ.
ז וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ.
ח וְקִשְׁרְתָם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ.
ט וְכָתַבְתָּם עַל מְזוּזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

י וְהָיָה כִּי יִבְיֵאֵךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לְתֵת
לָךְ עָרִים גְּדוֹלוֹת וְטַבַּת אֲשֶׁר לֹא בָנִיתָ.

and upon your gates.

10 And it shall be, when יהוה your Elohim shall bring you into the land which He swore unto your fathers, to Avraham, to Yitz'khak, and to Ya'akov, to give you, great and goodly cities which you did not build, 11 and houses full of all good things which you did not fill, and cisterns hewn out which you did not hew, vineyards and olive trees which you did not plant, and you shall eat and be satisfied, 12 then beware lest you forget יהוה , who brought you forth out of the land of Mitzrayim, out of the house of bondage. 13 You shall fear יהוה your Elohim; and Him shall you serve, and by His Name shall you make an oath. 14 You shall not go after other gods, of the gods of the peoples that are round about you; 15 for El Kanah, even יהוה your Elohim, is in the midst of you; lest the anger of יהוה your Elohim be kindled against you, and He destroys you from off the face of the earth. 16 You shall not test יהוה your Elohim, as you tested Him in Masah. 17 You shall diligently keep the Mitzvot of יהוה your Elohim, and His testimonies, and His Khukot, which He has commanded you. 18 And you shall do that which is right and good in the sight of יהוה , that it may be well with you, and that you may go in and possess the good land which יהוה swore unto your fathers, 19 to thrust out all your enemies from before you, as יהוה has spoken. 20 When your son asks you in time to come, saying, 'What do the testimonies, and the Khukot, and the Mishpatim, which יהוה our Elohim has commanded you, mean?' 21 Then you shall say unto your son, 'We were Paroh's servants in Mitzrayim; and יהוה brought us out of Mitzrayim with a mighty hand. 22 And יהוה showed signs and wonders, great and sore, upon Mitzrayim, upon Paroh, and upon all his house, before our eyes. 23 And He brought us out from there, that He might bring us in, to give us the land which He swore unto our fathers. 24 And יהוה commanded us to do all these Khukot, to fear יהוה our Elohim, for our good always, that He might preserve us alive, as it is at this day. 25 And it shall be righteousness unto us, if we observe to do all this commandment before יהוה our Elohim, as He has commanded us'."

יא ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברת חצובים אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת.
יב השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים.
יג את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע.
יד לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם.
טו כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה.
טז לא תנסו את יהוה אלהיכם באשר נסיתם במסה.
יז שמור תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוה.
יח ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבותיך.
יט להדף את כל איביך מפניך באשר דבר יהוה .
כ כי ישאלך בנד מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם.
כא ואמרת לבנד עבדים היינו לפרעה במצרים ויציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה.
כב ויתן יהוה אותות ומפתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו.
כג ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו.
כד ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה.
כה וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו באשר צונו.

D'varim Chapter 7

1 "When יהוה your Elohim shall bring you into the land where you go to possess it, and shall cast out many nations before you, the Khiti, and the Girgashi, and the Amori, and the Kena'ani, and the Perizi, and the Khivi, and the Yevusi, seven nations greater and mightier than you; 2 and when יהוה your Elohim shall deliver them up before you, and you shall smite them; then you shall utterly destroy them; you shall make no covenant with them, nor show mercy unto them; 3 neither shall you make marriages with them: your daughter you shall not give unto his son, nor his daughter shall you take unto your son. 4 For he will turn away your son from following Me, that they may serve other gods; so will the anger of יהוה be kindled against you, and He will destroy you quickly. 5 But thus shall you deal with them: you shall break down their altars, and dash in pieces their pillars, and hew down their Asherim, and burn their graven images with fire. 6 For you are a consecrated people unto יהוה your Elohim: יהוה your Elohim has chosen you to be His own treasure, out of all peoples that are upon the face of the earth. 7 יהוה did not set His love upon you, nor choose you, because you were more in number than any people, for you were the fewest of all peoples, 8 but because יהוה loved you, and because He would keep the oath which He swore unto your fathers, has יהוה brought you out with a mighty hand, and redeemed you out of the house of bondage, from the hand of Paroh king of Mitzrayim. 9 Know therefore that יהוה your Elohim, He is Elohim; the faithful Elohim, who keeps covenant and mercy with them that love Him and keep His Mitzvot to a thousand generations; 10 and repays them that hate Him to their face, to destroy them; He will not be slack to him that hates Him, He will repay him to his face. 11 You shall therefore keep the Mitzvah, and the Khukot, and the Mishpatim, which I command you this day, to do them."

דברים פרק ז

א כִּי יביאֲךָ יהוה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָתָּה
בָּא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָשַׁל גּוֹיִם רַבִּים מִפְּנֵיךָ הַחַתִּי
וְהַגִּרְגָּשִׁי וְהָאֹמִרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
שִׁבְעָה גּוֹיִם רַבִּים וְעִצּוּמִים מִמֶּךָ.
ב וּנְתַנֶּם יהוה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִפִּיתֶם הַחֲרָם
תַּחְרִים אֹתָם לֹא תִכְרַת לָהֶם בְּרִית וְלֹא תִחַנֶּם.
ג וְלֹא תִתְחַתֵּן בָּם בְּתֵדָה לֹא תִתֵּן לִבְנֹו וּבְתוֹ לֹא
תִקַּח לִבְנֵךָ.
ד כִּי יִסִּיר אֶת בְּנֵךָ מֵאֲחֵרֵי וְעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְחָרָה אַף יהוה בָּכֶם וְהִשְׁמִידֲךָ מֵהָרָה.
ה כִּי אִם כֹּה תַעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבְּחֹתֵיהֶם תִּתְּצוּ
וּמִצְבֹּתֵיהֶם תִּשְׁבְּרוּ וְאֲשִׁירֵיהֶם תִּגְדְּעוּ וּפְסִילֵיהֶם
תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ.
ו כִּי עַם קְדוֹשׁ אַתָּה לַיהוה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ בָּחַר יהוה
אֱלֹהֶיךָ לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
עַל פְּנֵי הָאָדָמָה.
ז לֹא מִרַבְּכֶם מִכָּל הָעַמִּים חָשַׁק יהוה בָּכֶם
וַיִּבְחַר בָּכֶם כִּי אֹתָם הִמְעִט מִכָּל הָעַמִּים.
ח כִּי מֵאַהֲבַת יהוה אֹתְכֶם וּמִשְׁמֹרוֹ אֶת הַשְּׁבֻעָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתִּיכֶם הוֹצִיא יהוה אֹתְכֶם בְּיַד
חֲזָקָה וַיִּפְדֶּךָ מִבֵּית עַבְדִּים מִיַּד פְּרַעֲה מֶלֶךְ
מִצְרָיִם.
ט וַיִּדְעֶתָ כִּי יהוה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל
הַנִּצָּמֵן שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְאַהֲבָיו וְלִשְׁמֵרֵי
מִצְוֹתָו לְאֵלֶיךָ דּוֹר.
י וּמִשְׁלֵם לְשֹׂנְאָיו אֵל פָּנָיו לְהַאֲבִידוֹ לֹא יֵאָחֵר
לְשֹׂנְאָו אֵל פָּנָיו יִשְׁלֵם לוֹ.
יא וְשֹׁמְרֵתָ אֶת הַמִּצְוָה וְאֶת הַחֻקִּים וְאֶת
הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם.

Yesha-Yahu Chapter 40

1 "Comfort, comfort My people', says your Elohim. 2 'Bid Yerushalayim take heart, and proclaim unto her that her time of service is accomplished, that her guilt is paid off; that she has received of the hand of יהוה double for all her sins.' 3 'Hark!' one calls, 'Clear in the wilderness the way of יהוה, make plain in the desert a highway for our Elohim'. 4 Every valley shall be lifted up, and every mountain and hill shall be made low; and the rugged shall be made level, and the rough places a plain; 5 and the Kavod יהוה shall be revealed, and all flesh shall see it together; for the mouth of יהוה has spoken it."

6 "Hark!' one says, 'Proclaim!' And he says, 'What shall I proclaim? All flesh is grass, and all the goodness thereof is as the flower of the field; 7 the grass withers, the flower fades; because the breath of יהוה blows upon it; surely the people is grass. 8 The grass withers, the flower fades; but the D'var Eloheinu shall stand forever.' 9 O you that tell good tidings to Tzion, get up into the high mountain; O you that tell good tidings to Yerushalayim, lift up your voice with strength; lift it up, be not afraid; say unto the cities of Yehudah, 'Behold your Elohim!' 10 Behold, Adonai יהוה will come as a Mighty One, and His arm will rule for Him; behold, His reward is with Him, and His recompense before Him. 11 Even as a shepherd that feeds his flock, that gathers the lambs in his arm, and carries them in his bosom, and gently leads those that nurse. 12 Who has measured the waters in the hollow of his hand, and meted out heaven with the span, and comprehended the dust of the earth in a measure, and weighed the mountains in scales, and the hills in a balance? 13 Who has meted out the Ru'akh יהוה? Or who was His counsellor that he might instruct Him? 14 With whom did He take counsel, and who instructed Him, and taught Him in the path of right, and taught Him knowledge, and made Him to know the way of discernment? 15 Behold, the nations are as a drop of a bucket, and are counted as the small dust of the balance; behold the isles are as a mote in weight. 16 And Levanon is not sufficient fuel, nor the beasts thereof sufficient for an Olah."

17 "All the nations are as nothing before Him; they are

ישעיהו פרק מ

א נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם.
ב דברו על לב ירושלים וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה: כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל חטאתיה.

ג קול קורא במדבר פנו דרך יהוה; ישרו בערבה מסלה לאלהינו.

ד כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו; והיה העקב למישור והרכסים לבקעה.

ה ונגלה כבוד יהוה; וראו כל בשר יחדו כי פי יהוה דבר.

ו קול אמר קרא ואמר מה אקרא; כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה.

ז יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו; אבן חציר העם.

ח יבש חציר נבל ציץ; ודבר אלהינו יקום לעולם.

ט על הר גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלים; הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם.

י הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה לו; הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו.

יא ברעה עדרו ירעה בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא; עלות ינהל.

יב מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תבן וכל בשלש עפר הארץ; ושקל בפלס הרים וגבעות במאזנים.

יג מי תבן את רוח יהוה; ואיש עצתו יודיענו.
יד את מי נועץ ויבינהו וילמדהו בארח משפט; וילמדהו דעת ודרך תבונות יודיענו.

טו הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו; הן איים כדק יטול.

טז ולבנון אין די בער; וחתו אין די עולה.

יז כל הגוים כאין נגדו; מאפס ותהו נחשבו לו.
יח ואל מי תדמיון אל; ומה דמות תערכו לו.

יט הפסל נסד חרש וצרף בזהב ירקענו; ורתקות כסף צורף.

כ המסכן תרומה עץ לא ירקב יבחר; חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא ימוט.

כא הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הגד מראש לכם; הלוא הבינותם מוסדות הארץ.

כב הישב על חוג הארץ וישביה כחגבים; הנוטה

accounted by Him as things of nought, and vanity. 18 To whom then will you liken God? Or what likeness will you compare unto Him? 19 The image perchance, which the craftsman has melted, and the goldsmith spread over with gold, the silversmith casting silver chains? 20 A holm-oak is consecrated, he chooses a tree that will not rot; he seeks unto him a cunning craftsman to set up an image that shall not be moved. 21 Do you not know? Do you not hear? Has it not been told you from the beginning? Have you not understood the foundations of the earth? 22 It is He that sits above the circle of the earth, and the inhabitants thereof are as grasshoppers; that stretches out the heavens as a curtain, and spreads them out as a tent to dwell in; 23 that brings princes to nothing; He makes the judges of the earth as a thing of nought. 24 Scarce are they planted, scarce are they sown, scarce has their stock taken root in the earth; when He blows upon them, they wither, and the whirlwind takes them away as stubble. 25 'To whom, then, will you liken Me, that I should be equal,' says the Kadosh One. 26 Lift up your eyes on high, and see: who has created these? He that brings out their host by number, He calls them all by name; by the greatness of His might, and for that He is strong in power, not one fails.

כִּדְק שָׁמַיִם וַיִּמְתַּחֵם כְּאֵהָל לְשַׁבֵּת.
כַּג הַנּוֹתֵן רוּזִיִּים לְאִין; שִׁפְטֵי אֶרֶץ כְּתָהוּ עֲשֵׂה.
כֹּד אֵף בַּל נִטְעוּ אֵף בַּל זָרְעוּ אֵף בַּל שִׁרַשׁ בְּאֶרֶץ
גִּזְעָם; וְגַם נִשְׁפָּה בָהֶם וַיִּבְשׂוּ וַסְעָרָה כִּקֵּשׁ תִּשְׁאָא.
כֹּה וְאֵל מִי תִדְמִינִי וְאִשׁוּהָ יֵאֱמַר קְדוֹשׁ.
כּו שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהֵי הַמּוֹצִיא
בְּמִסְפָּר צְבָאָם; לְכֹלֶם בְּשֵׁם יִקְרָא מְרַב אוֹנִים
וְאִמִּין כַּח אִישׁ לֹא נִעְדָּר.

תּוֹעֲבֵי

Tehillah (Psalm) 90

1 A Tefilah of Moshe, the man of Elohim. Adonai, You have been our dwelling-place in all generations.
2 Before the mountains were brought forth, or ever You had formed the earth and the world, even from everlasting to everlasting, You are Elohim.
3 You turn man to contrition; and say, "Return, you children of men."
4 For a thousand years in Your sight are but as yesterday when it is past, and as a watch in the night.
5 You carry them away as with a flood; they are as a sleep; in the morning they are like grass which grows up.
6 In the morning it flourishes, and grows up; in the evening it is cut down, and withers.

תְּהִלִּים פֶּרֶק צ
א תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים: אֲדֹנָי מְעוֹן אֶתָּה
הָיִיתָ לָנוּ; בְּדָר וְדָר.
ב בְּטָרָם הָרִים יִלְדוּ וְתַחזוּלֵל אֶרֶץ וְתַבֵּל; וּמֵעוֹלָם
עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל.
ג תִּשָּׁב אֲנוֹשׁ עַד דְּכָא; וְתֵאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם.
ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר;
וְאִשְׁמֹרָה בְלִילָה.
ה זְרַמְתָּם שָׁנָה יְהִיוּ; בִּבְקָר כְּחֹצִיר יִחְלֶף.
ו בִּבְקָר יִצִּיץ וְחֹלֶף; לְעֶרֶב יִמּוֹלֵל וַיִּבֶשׁ.
ז כִּי כְלִינֹו בְּאֶפֶד; וּבְחִמְתָּךְ נִבְהַלְנוּ.
ח שֶׁתּ (שֶׁתּ) עֹנֹתֵינוּ לְנִגְדָּךְ; עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר
פְּנִיד.
ט כִּי כָל יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ; כְּלִינֹו שָׁנִינוּ כְּמוֹ

7 For we are consumed in Your anger, and by Your wrath are we hurried away.
 8 You have set our iniquities before You, our secret sins in the light of Your countenance.
 9 For all our days are passed away in Your wrath; we bring our years to an end as a tale that is told.
 10 The days of our years are threescore years and ten, or even by reason of strength fourscore years; yet is their pride but travail and vanity; for it is speedily gone, and we fly away.
 11 Who knows the power of Your anger, and Your wrath according to the fear that is due unto You?
 12 So teach us to number our days, that we may get us a heart of wisdom.
 13 Return, O יהוה ; how long? And let yourself relent concerning Your servants.
 14 O satisfy us in the morning with Your compassion; that we may rejoice and be glad all our days.
 15 Make us glad according to the days wherein You have afflicted us, according to the years wherein we have seen evil.
 16 Let Your work appear unto Your servants, and Your glory upon their children.
 17 And let the graciousness of Adonai our Elohim be upon us; establish also upon us the work of our hands; yes, the work of our hands, establish it.

הָגָה.
 י ימי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרַת
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַחֲבָם עֲמַל וְאָוֶן: כִּי גֹז חַיֵּשׁ
 וְנִעְפָּה.
 יא מִי יוֹדֵעַ עַל אַפְּךָ; וּכְיִרְאָתְךָ עֲבַרְתָּ.
 יב לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע; וְנִבְא לְבַב חֲכָמָה.
 יג שׁוֹבָה יְהוּה עַד מָתִי; וְהִנָּחֵם עָלַי עֲבָדֶיךָ.
 יד שְׁבַעֵנוּ בַּבֶּקֶר חֲסֻדְךָ; וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל
 יָמֵינוּ.
 טו שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ: שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה.
 טז יִרְאָה אֶל עֲבָדֶיךָ פְּעֻלָּתְךָ;
 וְהִדְרֹךְ עַל בְּנֵיהֶם.
 יז וְיְהִי נָעִם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ: וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עָלֵינוּ; וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.

מַתִּי הַחֲדָשָׁה ז' אר

Matti Chapter 4

1 Then Yeshua was carried away by The Ru'akh HaKodesh into the wilderness, to be tempted by the adversary. 2 So He fasted forty days and forty nights; but at last He was hungry. 3 And the tempter drew near and said to Him, "If you are Ben HaElohim, tell these stones to become bread." 4 But He answered and said, "It is written, that it is not by bread alone that man can live, but by every word which comes from the mouth of Elohim." 5 Then HaSatan took Him to the consecrated city, and he made Him to stand up on the corner of the Heikhal. 6 And he said to Him, "If you are Ben HaElohim, throw yourself down; for it is written, "He will command His Malakhim concerning You, and they will bear You up on their hands, so that

מתי פרק ד

א אָז הוֹבֵל יֵשׁוּעַ עַל יְדֵי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְמִדְבָּר,
 לְהִתְנַסּוֹת עַל יְדֵי הַמְּקַטְרֵג;
 ב וְצָם אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה, וְאַחֲרֵי כֵן
 רָעַב.
 ג וַנִּגַּשׁ הַמְּנַסֵּה וְאָמַר לוֹ: אִם בֶּן הָאֱלֹהִים אַתָּה,
 אֱמַר שְׁהִיאֲבִינִים הָאֵלֶּה תְּהִיֵּינָה לְלֶחֶם.
 ד אָבֵל הוּא עָנָה וְאָמַר: כְּתוּב, כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם
 לִבְדּוֹ יַחֲיֶה הָאָדָם, כִּי עַל כָּל דְּבַר הַיּוֹצֵא מִפִּי
 אֱלֹהִים.
 ה אָז הוֹבִילוֹ הַמְּקַטְרֵג לְעִיר הַקֹּדֶשׁ וְהִעֲמִידוֹ עַל
 קִצָּה גַּג הַהֵיכָל,
 וְאָמַר לוֹ: אִם בֶּן הָאֱלֹהִים אַתָּה, הַשְׁלֵךְ עֲצָמְךָ
 לְמַטָּה; הֲרִי כְּתוּב, כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה לְךָ, עַל

even Your foot may not strike a stone.” 7 Yeshua said to him, “Again it is written that you shall not test יהוה your Elohim.” 8 Again HaSatan took Him to a very high mountain, and he showed Him all the kingdoms of the world and their glory. 9 And he said to Him, “All of these I will give to you, if you will fall down and worship me.” 10 Then Yeshua said to him, “Go away, HaSatan, for it is written, ‘You shall worship יהוה your Elohim, and Him only shall you serve.’” 11 Then HaSatan left Him alone; and behold, the messengers drew near and ministered unto Him.

יְדִיהֶם יִשְׁאוּנָהּ, פֶּן תִּגַּף בְּאַבְנֵי רִגְלֶךָ.
ז אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ: עוֹד כָּתוּב, לֹא תִנְסֶה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.
ח עוֹד הוֹבִילוֹ הַמְּקַטְרֵג לְהַר גְּבוּהַ מְאֹד, וְהִרְאָה לוֹ אֶת כָּל מַמְלָכוֹת הָעוֹלָם וּכְבוֹדָן.
ט וְאָמַר לוֹ: אֶת כָּל אֱלֹהֵי לְךָ אֶתֵּן, אִם תִּפֹּל וּתִשְׁתַּחֲוֶה לִי.
י אִזּוֹ אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ: לְךָ לְךָ, הַשָּׁטָן; כִּי כָתוּב, לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה וְאוֹתוֹ לְבַדוֹ תַעֲבֹד.
יא אִזּוֹ עָזְבוּ הַמְּקַטְרֵג, וְהִנֵּה מַלְאָכִים נִגְשׁוּ וְשֵׂרְתוּ אוֹתוֹ.

Yokhanan Markos Chapter 12

28 And one of the Sofrim came near and heard them debating, and he saw that He gave them a good answer. So he asked Him, “Which is the first mitzvah of all?” 29 Yeshua said to him, “The first of all the mitzvot is,

‘Shema, Yisra'el, יהוה Eloheinu, יהוה Ekhad! [Hear O Yisra'el, יהוה is our Elohim, יהוה is One]. 30 And you must love יהוה your Elohim with all your heart, and with all your soul, and with all your mind, and with all your might;’ this is the first mitzvah. 31 And the second is like unto it, ‘You must love your neighbor as your own nefesh.’ There is no other mitzvah greater than these two.”

32 The Sofer said to Him, “Well said, Rabbi, you have said the truth, that He is One, and there is no other besides Him; 33 and that a man should love Him with all the heart and with all the mind and with all the soul and with all the might, and love his neighbor as his own nefesh; this is far more important than all burnt offerings and sacrifices.” 34 When Yeshua saw that he replied wisely, He answered, saying to him, “You are not far from Malkhut HaElohim.” And no man dared again to question Him.

Luka Chapter 22

13 And they went and found it just as He had said to them; and they prepared the Pesakh. 14 And when it

יוחנן מרקוס פרק יב

כח וּנְגַשׁ אֶחָד מִן הַסּוֹפְרִים וְשָׁמַע אוֹתָם מִתְוַכַּחִים. וְרָאָה כִּי הֵיטֵב הָשִׁיב לָהֶם תְּשׁוּבָה, וְשָׁאַל אוֹתוֹ: אִיזוֹהִי הַמִּצְוָה הָרִאשׁוֹנָה מִכָּלֵן?
כט אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ: הָרִאשׁוֹנָה מִכָּל הַמִּצְוּוֹת:

‘שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד ; לְ וְאֶהְבֵּתָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לֵבְבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל שִׁבְלֶךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ.’ זֹאת הִיא הַמִּצְוָה הָרִאשׁוֹנָה. לֹא וְהִשְׁנִיָּה, הַדּוֹמָה לָהּ: ‘וְאֶהְבֵּתָ לְרֵעֶךָ כָּמוֹךָ.’ מִצְוָה אַחֲרַת גְּדוּלָה מְאֹלָה, אִין.

לָב אָמַר לוֹ הַסּוֹפֵר: יָפֵה, רַבִּי. אָמַת אָמַרְתָּ, שְׁאֶחָד הוּא וְאִין אַחַר מִלְּבָדוֹ;
לג וְשִׂיאֶהְבֵּהוּ אָדָם בְּכָל הַלֵּב וּבְכָל הַשִּׁבְלֶה וּבְכָל הַנַּפֶּשׁ וּבְכָל מְאֹדוֹ, וְשִׂיאֶהֱבֵ אֶת רֵעֵהוּ כָמוֹהוּ, חָשׁוּב יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלוֹת וְהַזְּבָחִים.
לד יֵשׁוּעַ רָאָה שֶׁבְּחֻמְכָּה הָשִׁיב תְּשׁוּבָה, וְעָנָה וְאָמַר לוֹ: אִינְךָ רְחוּק מִמְּלָכוֹת הָאֱלֹהִים. וְלֹא הֵעִז אִישׁ שׁוּב לְשָׁאֵל אוֹתוֹ.

לוקא פרק כב

יג וְהִלְכוּ וּמְצְאוּ כַּפִּי שְׁאֶמַר לָהֶם, וְהִכִּינוּ אֶת הַפֶּסַח.

was time, Yeshua came and sat down, and the twelve Shlikhim with Him. 15 And He said to them, "I have greatly desired to eat this Pesakh with you before I suffer; 16 for I say to you that henceforth I will not eat it until it is fulfilled in Malkhut HaElohim." 17 [Not in Aramaic Peshitta and other early texts] 18 [Not in Aramaic Peshitta and other early texts] 19 And He took bread and gave thanks and broke it, and gave it to them and said, "This is my body, which is given for your sake; this do in remembrance of me." 20 And likewise also He took the cup, after they had eaten supper, and He said, "This is the cup of the Brit Khadashah in my blood, which is shed for you." 21 "But behold, the hand of him who is to betray me is on the table. 22 And Ben HaAdam will go, just as He has been destined; but woe to the man by whose hand He will be betrayed!" 23 And they began to inquire among themselves which one of them was to do this act. 24 There was also a dispute among them as to who was the greatest among them. 25 Yeshua said to them, "The kings of the Goyim are also their lords, and those who rule over them are called benefactors; 26 but not so with you; let him who is great among you be the least, and he who is a leader be like one who serves. 27 For who is greater, he who sits down or he who serves? Is it not he who sits down? But I am among you as one who serves. 28 You are those who have remained with me throughout my trials. 29 And I promise you, just as Avi has promised me a kingdom, 30 that you may eat and drink at the table in my kingdom; and you will sit on thrones and judge the twelve tribes of Yisra'el." 31 And Yeshua said to Shimon, "Shimon, behold, HaSatan wants to sift all of you like wheat; 32 but I have made supplication for you that your Emunah may not weaken; and even you in time will repent and strengthen your brethren." 33 Shimon said to Him, "My Adon, I am ready with you, even for the prison and for death." 34 Yeshua said to him, "I say to you, Shimon, the cock will not crow today until you have denied three times that you know me." 35 And He said to them, "When I sent you out without purses and without bags and shoes, did you lack anything?" They said to Him, "Not a thing." 36 He said to them, "From now on, he who has purses, let him take them, and the bag likewise; and he who has no sword, let him sell his

יד וכאשר הגיעה השעה, בא ישוע והסב, ושנים עשר השליחים אתו.
טו ואמר להם: נכסף נכספתי לאכל עִתְכֶם אֶת הפסח הזה לפני שאסבל;
טז כי אומר אני לכם, שמעתה לא אכל אותו עד אשר ישלם במלכות האלהים.
יז ולקח את הכוס, והודה, ואמר: קחו את זאת וחלקו ביניכם;
יח כי אומר אני לכם, שלא אשתה מפרי הגפן עד אשר תבוא מלכות האלהים.
יט ולקח את הלחם, והודה ובצע, ונתן להם ואמר: זהו גופי הנתן בעדכם; זאת עשו לזכרוני. כ וכן גם על הכוס, אחרי שפעדו, אמר: הכוס הזאת היא הברית החדשה בדמי הנשפך בעדכם.
כא ברם הנה ידו של המוסר אותי על השלחן. כב וכן האדם הולך כפי שנקבע, ברם אוי לאיש ההוא שעל ידו ימסר.
כג והחלו לחקר ביניהם מיהו מהם אשר עתיד לעשות זאת.
כד היתה גם מריבה ביניהם, מי גדול בהם. כה אך הוא ישוע אמר להם: מלכי הגויים אדונייהם הם; ואשר שליטים עליהם נקראים עושי חסד.
כו אבל אתם לא כן; אלא מי שגדול בכם, יהא כקטן; ומי שראש, כמשרת;
כז כי מיהו גדול, המסב או המשרת? האם לא המסב? אבל אני ביניכם כמשרת.
כח אתם הם שעמדתם אתי בנסיונותי!
כט ואני מבטיח לכם, כפי שהבטיח לי אבי, את המלכות:
ל תאכלו ותשתו על שלחן מלכותי, ותשבּו על כסאות ותשפטו את שנים עשר שבטי ישראל.
לא ואמר ישוע לשמעון: שמעון, הנה השטן מבקש לנפותכם כחטים.
לב ואני בקשתי עליך, שלא תתמעט אמונתך. ואף אתה למועד שוב וחזק את אחיך.
לג אך שמעון אמר לו: אדוני, אתך מוכן אני ללכת גם לבית האסורים גם למות.
לד אמר לו ישוע: אומר אני לך, שמעון, שלא יקרא התרנגול היום, עד אשר שלוש פעמים תכפר בךך אשר אתה מכיר אותי.
לה ואמר להם: כאשר שלחתי אתכם בלי

robe and buy for himself a sword. 37 For I say to you that what is written must be fulfilled in me, 'He will be numbered among the wicked;' for all the things concerning me will be fulfilled." 38 And they said to Him, "Adoneinu, behold, here are two swords." He said to them, "That is enough."

אַרְנָקִים וּבְלִי תִרְמִילִים וְנִעְלִים, הָאֵם חָסֵר לָכֶם
דְּבַר מָה? אָמְרוּ לוֹ: לֹא כָלֹם.
לוֹ אָמַר לָהֶם: מֵעַתָּה מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲרֻנָּק, יִקַּח; וְכֵן
גַּם אֶת הַתְּרִמִּיל; וּמִי שֵׁאִין לוֹ חֶרֶב, יִמְכַר אֶת
בְּגָדוֹ וְיִקְנֶה לוֹ חֶרֶב;
לוֹ כִּי אָמַר אֲנִי לָכֶם, שְׁגַם זֶה שְׂכָתוֹב צָרִיד
לְהִתְמַלֵּא בִּי, עִם פּוֹשְׁעִים גְּמֻנָה; כִּי כָל זֹאת
אֲשֶׁר עָלַי, נִשְׁלֵם.
לֹחַ וְהֵם אָמְרוּ לוֹ: אֲדוֹנֵינוּ, הֲנֵה יֵשׁ פֶּה שְׂתִי
חֶרְבוֹת. אָמַר לָהֶם: מִסְפִּיקִים.